

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r21074979982,CIEPLINSKI-Stanislaw.html>
18.04.2024, 12:51

CIEPLIŃ SKI Stanisław

Osoba

CIEPLIŃSKI Stanisław

Urodzony

1900

Zmarł

1983

Opis

urodził się 10 listopada 1900 r. w Kwilczu w pow. międzychodzkiem jako syn s. Franciszka i Marii z domu Kaczmarek, jako jeden z ośmiorga dzieci. Miał dwóch braci: Antoniego i Łukasza, oraz siostry: Franciszkę, Jadwigę, Helenę, Irenę i Marię. W 1918 r. należał do grupy inicjatorów szeregów powstańczych na terenie Kwilcza i walczył w szeregach miejscowej kompanii ochotniczej. Wraz z oddziałem brał udział w walkach na odcinku Prusim, Kamionna, Kolno, Gralewo, Mnichy, Zbąszyń i Wolsztyn.

Służbę wojskową kontynuował w 7 Pułku

Strzelców Wielkopolskich, później 61 pp do 30 listopada 1921 r., w którego szeregach brał udział w walce z bolszewikami. Po zwolnieniu ze służby 30 listopada 1921 r. przyjechał do Wielkopolski. W Poznaniu ukończył kurs handlowy, a praktyki w zawodzie pobierał w Warszawie i Chojnicach. Powrócił do Kwilcza, pracował jako piekarz w zakładzie prowadzonym przez ojca. Od 1928 r. dzierżawił sklep w Wolsztynie, a do rodzinnej miejscowości powrócił w 1931 r. przejmując sklep i piekarnię po ojcu. W okresie międzywojennym działał aktywnie jako prezes Związku Powstańców Wielkopolskich Koła im. ppłk. Konstantego Chłapowskiego w Kwilczu, wygłaszając okolicznościowe odczyty podczas uroczystości patriotycznych.

W okresie okupacji niemieckiej, 12 grudnia 1939 r., został wysiedlony wraz z rodziną do Generalnego Gubernatorstwa, utrzymując się z pracy w zawodzie piekarza w Niepokalanowie i w okolicach Warszawy, gdzie przebywał do 4 kwietnia 1945 r. Po wojnie wrócił do Kwilcza, odbudował zniszczony dom i otworzył sklep. Wstąpił do PPR i PZPR, z którego został wyrzucony jako „wrogi element”. Od 1950 r. był kierownikiem sklepu miejscowego GS Samopomoc Chłopska. Wstąpił w szeregi ZBOWiD, w którym przez wiele lat działał jako członek zarządu powiatowego i wiceprezes. Jako osoba podejrzana z powodów politycznych był rozpracowywany przez bezpiekę. Na okoliczność jego poglądów i działalności przesłuchiowano Łukasza Ciepłińskiego, więzionego w Warszawie i później straconego młodszego brata, który stał na czele ZG IV Komendy WiN.

Zmarł 26 października 1983 r. w szpitalu w Międzychodzie i został pochowany za kościołem parafialnym w Kwilczu. Odznaczony medalem za wojnę 1919-1921, srebrnym krzyżem zasługi oraz odznaką honorową za zasługi dla województwa

wielkopolskiego. Awansowany na stopień oficerski podporucznika. Żonaty z Balbiną zd. Niezborą (1906-96) pochodzącą z Chojna (gmina Wronki, powiat szamotulski).

Bibliografia

R. Kościański, Ciepłiński Stanisław (1900-1983), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. X, Poznań 2013, s.35-36.

Autor wpisu

Rafał Kościański